

ROZGŁOSIĆ (13) *vb pf*

rozgłosić (12), **rozgłoszyć** (1) *BiałKaz*.

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w roz- oraz głosić).

inf rozgłosić (2). ◇ *praet 3 sg m* rozgłosił (3). *n* rozgłosiło (2). ◇ *3 pl m pers* rozgłosili (2). ◇ *plusq 3 sg m* był rozgłoszył (1). ◇ *impers praet* rozgłosz(o)no (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. Podać do wiadomości, oznajmić [w tym: kogo, co (11)] (12) :

a. Powiedzieć głośno wszystkim, ogłosić, obwołać, obwieścić; divulgare Vulg (8) : *ślugá* rozgłosił [*w domu św. Medarda*] rzecz onę o orle/ którego [*osłaniającego go skrzydłami*] nąd nim widział *SkarŻyw* 527.

rozgłosić przez kogo (1): Nąkoniec przez ty krole rozgłosić chciał P. Bog nąrodzenie Zbąwiciela *SkarKaz* 517b.

rozgłosić gdzie (3): Alic otho mężowie ci kthorzy ífli mimo drogą/ *vzryawfzy* [!] *ćiało* martwe [*proroka*] [...]: przyzedfły/ rozgłosili tę rzecz w onym mieście *Leop 3.Reg 13/25; SkarKaz* 241b; Otoż każę rozgłosić wżędzie takie wieści. *PaxLiz* B3v.

cum A cum inf „być” kim (1): Nądto wżyftek on orfak [*tj. faryzeusze*]/ *człowiekiem złym y grzeźnym* *Chriftá Pána* bydź/ był opowiedział/ y rozgłoszył *BiałKaz* C4v.

Zwrot: »rozgłosić ewanjeliją« [*w tym: komu (1)*] (2): Otworzył vftá fwoie P. IEZVS [...]/ y rozgłosił nam Ewąngelią fwoię zakonu nowego *SkarKaz* 637a, 241b.

Szereg: »opowiedzieć i rozgłoszyć« (1): *BiałKaz* C4v *cf cum A cum inf*.

Przen [w tym: [gdzie]] (1) :

[*rozgłosić czym: Confessya Huřytow Czeřkich nąftála w Prądze Roku 1415. tę Zyřzká zboycá/ mieczem y krwie Chrześciánřkiey rozlewánim/ po Czeřách rozgłosił. ŁaszczOkulary Iv.*]

Zwrot: »rozgłosić wszytkiemu światu, [po wszystkim świecie]« (1): NARodzenie twoie/ o Boża rodzićielko y Pánno/ wefele rozgłosiło wżytkiemu światu. *LatHar* 411; [TYPOCIVS wyftąpił vczony/ [...] Ktořemi [*tj. pięknymi słowami*] zacne Szweckie Kroleřtvo wnořił/ [...] y iáko rozgłosił Ten ślawny narod [*tj. Szwedzi*] imię fwe po wżyřtkim świecie *ZbyłDroga* F2v].

b. Ogłosić w tekście pisany (4) :

rozgłosić z czego (1): y z piřmá Bożego iuřci to rozgłoszono/ żeř do złego [...] fķlonny *LatHar* 3.

rozgłosić komu (2): Bo niewyřłowioną řrogořć/ y řądu pojedynkowego/ y řądu powřzechnego/ piřmo święte nam rozgłosiło. *LatHar* 133.*Cf rozgłosić komu przez co.*

rozgłosić komu przez co (1): áby [...] nie řchodźilo mi ná onych duchownych twoich [*Duchu Święty*] owocách/ ktore nam przez náukę Apořtoła S. Pawła rozgłoszono *LatHar* 35.

rozgłosić gdzie (1): Te [*grzechy przeciw Duchowi Świętemu*] ná rozmáitych mieřcách w piřmie świętym rozgłoszono/ y przyřkłady obiářniono. *LatHar* +++2.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): *LatHar* 3 *cf rozgłosić z czego.*

2. Uczynić sławnym, rozślawić [co] (1) : ieflic prąwi [*Aleksander Wielki*] ślawá moiá/ nie będzie ták głośna/ á znáczna řwiátu/ iáko Achilliowá/ ktorą ták wielki Poeta [*tj. Homer*] rozgłosił/ niechayże

tego nie przypifuie żaden godności Achilliowej/ [...] ále niechay przypifuie iego łzczeńciu *GórnDworz*
H.

3. [*Ustanowić* [co]: Bo Kálwin to był rozgłofzył [*żeby w Genewie robić sukna taniej*] dla pożytku
pieniężnego y korzyści [wey *BolHist* D3.]

Formacje współrdzenne cf GŁOSIĆ.

Cf **ROZGŁOSZENIE, ROZGŁOSZONY**

MC